

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Tomáše Kocourka a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **ENERGIE Holding a.s.**, se sídlem Kačírkova 982/4, Praha 5, zastoupená Mgr. Lukášem Votrubou, advokátem se sídlem Moskevská 637/6, Liberec, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2022, č. j. KUUK/096087/2022, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 4. 2023, č. j. 16 A 20/2022-32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Louny vydal stavební povolení na změnu dokončené stavby „změna zdroje tepla vytápění bytových domů č. p. YA, YB, YC, YD v ul. Š. v L. na pozemcích parc. č. XA, XB v k. ú. L.“ a stanovil podmínky pro provedení stavby. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně žalobou ke krajskému soudu, který ji zamítl.

[2] Žalobkyně nebyla ani stavebníkem, ani účastníkem stavebního řízení z důvodu držení licence na rozvod tepla a existence obchodního vztahu s odběratelem na dodávku a odběr tepelné energie, ale účastníkem jako vlastník soustavy zásobování tepelnou energií

(SZTE), jehož zařízení je zavedeno do domu stavebníků, podle § 109 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Měla omezenou možnost uplatňovat výhrady proti povolované stavbě, protože mohla podle § 114 odst. 1 stavebního zákona vznášet jen námitky související s přímým dotčením jejích práv.

[3] Správní orgány podle krajského soudu dostatečně zjistily skutkový stav, protože z projektové dokumentace je zřejmé, že SZTE nebude stavbou dotčena. Projektová dokumentace také uvádí, že žalobkyně bude vyzvána k uzavření armatur v jejím vlastnictví. K připojení nového zdroje vytápění na stávající rozvody topného systému má dojít v místě, které se nachází za posledními uzavěry ve vlastnictví žalobkyně. Stavba představuje změnu způsobu vytápění podle § 77 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). Má dojít ke zřízení nového zdroje vytápění, který má v dotčených bytových domech nahradit současné vytápění a ohřev vody realizované prostřednictvím SZTE. K propojení SZTE a nového zdroje vytápění nedojde, protože podle projektové dokumentace bude žalobkyně před propojením nového zdroje na rozvody vyzvána k uzavření armatur, které jsou v jejím majetku.

[4] Projektová dokumentace není nedostatečná, jestliže neřeší odstranění stávajícího zdroje vytápění. Podstatný je zde předmět stavebního řízení. K odpojení od SZTE a ke změně způsobu vytápění může zcela zřejmě dojít, aniž by došlo k odstranění stávajícího zdroje, přičemž realizace povolované stavby bude spočívat v instalaci nového zařízení sloužícího k vytápění, uzavření armatur a zaslepení stávajícího přívodního potrubí SZTE. Další existence předávací stanice a tepelné přípojky není pro účely stavebního řízení spočívající ve změně způsobu vytápění relevantní. Řešení odstranění stávajícího zdroje se týká soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a stavebníky a jde nad rámec předmětu stavebního řízení.

[5] I když prvostupňový orgán výslovně do svého rozhodnutí nepřijal požadavky žalobkyně k ochraně SZTE, podmínky pro provedení stavby jsou ve vztahu k ochraně SZTE dostatečné. Především je tak stavebník povinen provádět stavbu v souladu s rozhodnutím prvostupňového orgánu a s ověřenou projektovou dokumentací. Ta stanoví, že nebude zasahováno do zařízení SZTE a rovněž před propojením nového zdroje se stávajícím rozvodným zařízením bude žalobkyně vyzvána, aby uzavřela armatury ve svém vlastnictví. Stavebník je také povinen odstranit veškeré eventuálně vzniklé škody. Správní orgány nebyly povinny se zabývat námitkami o případných technických problémech SZTE při odpojení a po odpojení tepelných zařízení, ani podmiňovat vydání povolení podmínkami, které si za tímto účelem stanovila žalobkyně. Skutečnost, že některé správní orgány ve svých rozhodnutích stanovují podmínky požadované žalobkyní, neznamená, že žalovaný porušil zásadu legitimního očekávání, neboť je vždy nutné přihlédnout ke konkrétním skutkovým okolnostem.

pokračování

II. Argumentace účastníků řízení

[6] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost z důvodu, který podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), tedy nesprávné posouzení právní otázky.

II. a) Kasační stížnost žalobkyně

[7] Stěžovatelka uvedla, že vystupuje ve stavebním řízení zejména jako vlastník veřejné technické infrastruktury podle § 2 odst. 1 písm. m) bodu 2 stavebního zákona. Tuto veřejnou technickou infrastrukturu tvoří soustava zásobování tepelnou energií [§ 2 odst. 2 písm. c) bod 14 energetického zákona]. SZTE sestává ze zdroje energie propojeného s rozvodným tepelným zařízením. SZTE je zřizována a provozována ve veřejném zájmu.

[8] Stěžovatelka upozorňovala na skutečnost, že stavební povolení nestanoví podmínku, aby stavba byla provedena a užívána až po odpojení budovy od SZTE, čímž by byla zajištěna ochrana rozvodného tepelného zařízení a celé SZTE, zároveň by bylo deklarováno, že se nejedná o zřízení náhradního či jiného zdroje tepelné energie podle § 77 odst. 4 energetického zákona.

[9] Propojenost spočívá v tom, že potrubní rozvody, které jsou součástí rozvodného tepelného zařízení, jsou stavebně-technicky napojeny na rozvody tepla v budově. Kulové ventily zabraňující (při jejich uzavření) průniku teplonosné látky do další části potrubního rozvodu nejsou důvodem, proč systém nepovažovat za propojený podle § 77 odst. 4 energetického zákona. Tuto otázku propojenosti posoudil krajský soud nesprávně.

[10] Klíčové je posouzení otázky, kdy se nepovažuje rozvodné tepelné zařízení za propojené s náhradním či jiným zdrojem tepla ve smyslu § 77 odst. 4 energetického zákona. Rozhodným je okamžik, kdy dojde k odpojení vnitřních rozvodů tepla v budově od rozvodného tepelného zařízení tak, že není možný žádný průnik teplonosné látky z rozvodného zařízení do vnitřního rozvodu tepla v domě. Rozvody tedy musí být odděleny. Napadený rozsudek zasahuje do stěžovatelčina vlastnického práva k SZTE, neboť hodnotí situaci předvídanou pouze nezávaznou (a v klíčových otázkách neurčitě formulovanou) projektovou dokumentací, že stavebník zajistí odpojení rozvodného tepelného zařízení. Tím neposkytuje vlastnictví stěžovatelky náležitou ochranu, neboť umožňuje provádět stavbu nového zdroje během provozu zdroje SZTE, nepodmiňuje zahájení stavby odpojením rozvodu tepla v domě a neukládá stavebníkovi sjednat se stěžovatelkou konkrétní podmínky pro zřízení nového zdroje před odpojením zdroje SZTE.

[11] Nesprávné je i nerespektování podmínek formulovaných stěžovatelkou, které krajský soud podobně jako správní orgány chybně považoval za námitky podle § 114 odst. 1 stavebního zákona. Pro stěžovatelku je klíčové, že se jednalo o podmínky pro provedení stavby podle § 115 stavebního zákona a bylo nutné je do stavebního povolení zahrnout. Stavební úřad tak měl učinit, neboť jej k tomu zavazuje § 18c odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu.

[12] Nesprávné je také posouzení krajského soudu o hodnocení zjištění vlastnictví rozvodů tepla v budově. Stěžovatelka nebyla povinna doložit tvrzení o zásahu do vlastnictví, břemeno prokázání vlastnictví budovy, kde má být stavba prováděna, leží na stavebníkovi. Ten se vlastnictví snažil doložit projektovou dokumentací z roku 2018, což je nedostatečné. Stavební úřad měl ověřit, zda je stavba prováděna skutečně na majetku stavebníka, resp. kde je hranice mezi vlastnictvím stavebníka a stěžovatelky. Nelze spoléhat na pravdivost projektové dokumentace, která navíc není aktuální. Stěžovatelka vzhledem k neurčitosti projektové dokumentace nemohla k otázce vlastnictví předložit konkrétněji formulovanou argumentaci. Možnost obrany jí navíc zkomplikovala skutečnost, že jí nebyla odeslána výzva podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Vzhledem k nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu bylo nesprávné i řešení otázky podle § 184a stavebního zákona.

II. b) Vyjádření žalovaného

[13] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu. Předmětem řízení byla změna způsobu vytápění podle § 77 odst. 5 energetického zákona, a nikoli zřízení náhradního nebo jiného zdroje tepelné energie podle § 77 odst. 4 téhož zákona. Z projektové dokumentace je zřejmé, že záměrem je zřízení nového zdroje vytápění, který má v dotčených bytových domech nahradit současné vytápění a ohřev vody realizované prostřednictvím SZTE. Je zde dostatečně řešena otázka odpojení bytových domů od SZTE, resp. odpojení armatur a zaslepení stávajícího přívodního potrubí SZTE.

[14] Požadavky stěžovatelky, které chtěla zahrnout do rozhodnutí stavebního úřadu, se netýkají ochrany vlastnických práv stěžovatelky zakládajících její účastenství ve stavebním řízení, ale směřují k ochraně SZTE jako celku. Podmínky nebyl stavební úřad povinen zahrnout do stavebního povolení ani z důvodu ochrany veřejného zájmu, ani kvůli § 115 odst. 1 stavebního zákona či § 18c odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb. I když je SZTE zřizována a provozována ve veřejném zájmu, neznamená to, že by kvůli tomu měly být do stavebního povolení zařazeny speciální podmínky za účelem ochrany funkčnosti SZTE. Plnění požadavků vlastníka technické infrastruktury se ve stavebním povolení podle § 18c odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb. zabezpečuje, pokud se navrhovaná stavba připojuje na technickou infrastrukturu tohoto vlastníka, což nyní nenastalo. Stěžovatelka nijak konkrétně neuvádí, jak se navrhovaná stavba dotkne části tepelného zařízení, které je podle jejího názoru v jejím vlastnictví.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[15] Kasační stížnost je přípustná a lze ji projednat.

[16] Kasační stížnost není důvodná.

[17] Podle § 77 odst. 4 energetického zákona může odběratel tepelné energie zřídit a provozovat náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením nebo může ovlivnit jeho provoz, teplonosnou látku v rozvodném

pokračování

tepelném zařízení nebo její parametry, pouze po písemné dohodě s držitelem licence na rozvod tepelné energie.

[18] Podle § 77 odst. 5 energetického zákona uhradí veškeré vyvolané jednorázové náklady na provedení změny způsobu dodávky nebo změny způsobu vytápění a rovněž náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení včetně odstranění tepelné přípojky nebo předávací stanice ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje. Náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení zahrnují rovněž zůstatkovou cenu tepelné přípojky a předávací stanice evidovanou v účetnictví dodavatele tepelné energie ke dni odpojení od rozvodného tepelného zařízení, pokud slouží k dodávce tepelné energie výhradně tomu, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje.

[19] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval posouzením otázky, zda se v případě stavebního záměru jedná o změnu způsobu vytápění dle § 77 odst. 5 energetického zákona nebo o zřízení a provoz jiného zdroje dle odst. 4 stejného ustanovení. Stěžovatelka tvrdí, že v případě stavebního záměru se jedná o situaci, na niž dopadá § 77 odst. 4 energetického zákona, jelikož žádost stavebníka o stavební povolení a následné stavební řízení neřešilo samotné odpojení od SZTE. Bylo tedy potřeba doložit dohodu stavebníka s držitelem licence na rozvod tepelné energie. Tuto argumentaci stěžovatelka opakovaně používala již ve svých námítkách ve správním řízení před stavebním úřadem a žalovaným. Krajský soud v bodech 28 až 30 napadeného rozsudku dostatečně vysvětlil, proč se v případě stavebního záměru jedná o změnu způsobu vytápění dle § 77 odst. 5 energetického zákona, že jsou naplněny podmínky tohoto ustanovení, a není tak třeba naplnění podmínek § 77 odst. 4 energetického zákona, jak stěžovatelka vyžaduje. Klíčové je, že podle projektové dokumentace, tedy i stavebního povolení (jehož součástí je i povinnost dodržovat podmínky projektové dokumentace), nedojde k žádnému propojení s dosavadním rozvodným tepelným zařízením, ani nebude ovlivněn jeho provoz. Proto je na nynější řízení nutné aplikovat § 77 odst. 5 energetického zákona.

[20] Jak vyplývá z ustálené judikatury NSS, předmětem řízení o povolení stavby spočívající ve změně způsobu vytápění dle § 77 odst. 5 energetického zákona není celá změna vytápění včetně odstranění tepelné přípojky a jiných technických otázek souvisejících s odpojením SZTE a jeho zaslepením. NSS ve svém rozsudku ze dne 9. 2. 2017, č. j. 5 As 93/2016-30, uvedl, že: „Stěžovatel *de facto* žádá, aby stavební úřad *ex offio* rozšířil předmět stavebního řízení také na řízení o odstranění tepelné přípojky v jeho vlastnictví, a to z důvodu, že odstranění tepelné přípojky souvisí s povolovanou stavbou, v důsledku které dojde k odpojení stavebníka od SZTE. Takový požadavek však zcela zjevně nemá zákonnou oporu a nelze jej dovozovat ani z § 77 odst. 5 věty druhé energetického zákona.“ (shodně také rozsudky NSS ze dne 26. 9. 2023, č. j. 6 As 167/2022-41, bod 20, a ze dne 24. 5. 2023, č. j. 4 As 36/2023-38, bod 20). Požadavek na to, aby se v rámci stavebního řízení řešilo i odpojení od SZTE a odstranění SZTE, nemá zákonnou oporu a nelze jej dovozovat ani z § 77 odst. 5 energetického zákona. Otázky související s odpojením a zaslepením stávající tepelné přípojky ze SZTE se týkají soukromoprávního vztahu mezi stěžovatelkou a stavebníkem (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 167/2022-41, bod 18). Vzhledem k tomu, že se v projednávané věci jedná o změnu způsobu vytápění dle § 77 odst. 5 energetického zákona, požadavek

stěžovatelky na uzavření dohody stavebníka s držitelem licence na rozvod tepelné energie dle § 77 odst. 4 téhož zákona nebyl oprávněný.

[21] Stěžovatelka namítá, že stavebník nesplnil povinnost dle § 110 odst. 2 písm. d) stavebního zákona, dle kterého měl k žádosti o stavební povolení připojit i její stanovisko, jelikož je vlastníkem veřejné technické infrastruktury dle § 2 odst. 1 písm. m) bodu 2. stavebního zákona. Tato námitka ale není důvodná. Nedochází k napojení na zařízení veřejné technické infrastruktury, tedy na SZTE, které je ve vlastnictví stěžovatelky. Pod pojem „napojení“ nelze zahrnout odpojení od SZTE. Jak již bylo výše vysvětleno, předmětem stavebního řízení o vydání stavebního povolení ke změně způsobu vytápění dle § 77 odst. 5 energetického zákona není odpojení, odstranění či zaslepení SZTE. Nebylo tedy potřebné zajišťovat stanovisko stěžovatelky k možnostem a způsobu napojení na technickou infrastrukturu ve smyslu § 110 odst. 2 písm. d) stavebního zákona (srov. rozsudek NSS č. j. 9 As 210/2022-59, bod 28).

[22] S ohledem na výše uvedené NSS nepřisvědčil ani námitce stěžovatelky, že jí navrhované podmínky měly být do stavebního povolení bez dalšího přejaty. Stěžovatelka tuto argumentaci opírala o § 18c odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb., která provádí § 115 odst. 1 stavebního zákona. Z vyhlášky vyplývá, že se ve stavebním povolení zabezpečí požadavky vlastníků technické infrastruktury k napojení na ni, ke kterému v projednávané věci nedochází. Jak v minulosti NSS ve svém rozsudku č. j. 4 As 36/2023-38, bod 35, uvedl: *„stěžovatelce nenáleží jakési plošné (privilegované) právo namítat cokoliv z titulu vlastníka technické infrastruktury, jakkoliv je provozována ve veřejném zájmu a určena k uspokojování veřejných potřeb. Účastenství stěžovatelky ve stavebním řízení je spojeno s tím, že by stavební úpravou mohlo být dotčeno SZTE v jejím vlastnictví (viz rozsudek NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 163/2014-70). Námitky, které slouží k ochraně SZTE v jejím vlastnictví, se s ohledem na jejich účel nijak neliší od námitek, které jsou z titulu svého vlastnického práva k nemovitým věcem oprávněni uplatňovat jiní vlastníci.“* (shodně také rozsudek NSS ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 129/2014-35, bod 40).

[23] Provozovatel, resp. vlastník SZTE, může dle § 114 odst. 1 stavebního zákona vznášet námitky jen z důvodu dotčení vlastnického práva či jiného věcného práva. Nepřísluší mu tedy námitky na ochranu veřejného zájmu, a to bez ohledu na skutečnost, že provozuje zásobovací soustavu podle energetického zákona ve veřejném zájmu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 11. 4. 2014, č. j. 5 As 91/2013-50, body 39 až 45, ze dne 25. 9. 2014, č. j. 10 As 84/2014-59, body 43 až 48, ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 As 134/2014-34, bod 41, ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 As 68/2015-35, ze dne 20. 8. 2015, č. j. 9 As 50/2015-36, bod 43, ze dne 17. 12. 2015, č. j. 4 As 174/2015-39, bod 40).

[24] Odpojení rozvodů bytového domu od SZTE má být provedeno zaslepením. Stěžovatelka se obává nedostatečné regulace postupu odpojení od SZTE. NSS nerozporuje potřebu náležitého provedení odpojení, tyto činnosti však nesouvisejí s realizací stavebního záměru, nýbrž jsou důsledky ukončení soukromoprávního vztahu mezi provozovatelem SZTE a odběratelem.

pokračování

[25] V rozsudku ze dne 9. 11. 2011, č. j. 9 As 52/2011-159, NSS uvedl: „Změna způsobu vytápění je tedy z pohledu energetického a stavebního zákona samostatným stavebním řízením, které není nijak vázáno na soukromoprávní smluvní vztah mezi odběratelem (nyní stavebníkem) a dodavatelem tepelné energie. Fakticky obsahuje změna způsobu vytápění dvě součásti. První z nich je shora uvedené stavební řízení, kterým je příslušným správním orgánem za předpokladu splnění zákonem stanovených kritérií povolována změna stavby. Druhým aspektem je pak soukromoprávní vztah mezi odběratelem tepelné energie a jeho dodavatelem, kdy na základě smluvních ujednání mezi nimi dochází či nedochází k dodávkám tepelné energie do daného objektu. Tvrdí-li dále stěžovatelka, že se v předmětných nemovitostech stále nacházejí části jejího zařízení a mělo či má dojít k jejich zabezpečení či odstranění, ztotožňuje se kasační soud s názorem krajského soudu, že se jedná o otázku týkající se soukromoprávního vztahu mezi stěžovatelkou a stavebníkem.“ V rozsudku ze dne 10. 4. 2019, č. j. 6 As 304/2018-37, pak NSS uvedl: „Otázky související s odpojením a zaslepením stávající tepelné přípojky ze SZTE či s její další nadbytečností ovšem nemohly být řešeny v daném stavebním řízení, neboť se jedná o otázky týkající se právě soukromoprávního vztahu mezi stěžovatelkou a stavebníkem.“

[26] Právě citované závěry plně dopadají i na projednávanou věc. NSS je přesvědčen, že realizaci povolené stavby lze navrhovaným způsobem funkčně dokončit, aniž by byla jakkoliv dotčena soustava ve vlastnictví stěžovatelky. Odpojení SZTE od bytového domu je logickým a nutným důsledkem výměny hlavního zdroje tepla podle § 77 odst. 5 energetického zákona a nemůže představovat neoprávněný zásah do soustavy ve vlastnictví stěžovatelky (obdobně viz rozsudek NSS ze dne 10. 4. 2019, č. j. 6 As 304/2018-37, bod 20). Znefunkčnění SZTE nepředstavuje zásah do vlastnictví stěžovatelky a není nutno, aby bylo podrobně řešeno v projektové dokumentaci. V rozsudku ze dne 9. 2. 2017, č. j. 5 As 93/2016-30, NSS výslovně uvedl, že předmětem řízení o povolení stavby – nového zdroje vytápění – není celá změna vytápění včetně odstranění tepelné přípojky a jiných technických otázek souvisejících s odpojením SZTE a jeho zaslepením. NSS nevidí důvod, proč by tomu mělo být v nyní řešené věci jinak.

[27] Stěžovatelka vytýká správním orgánům (a potažmo krajskému soudu), že se podrobněji nezabývaly časovými fázemi ovlivnění provozu SZTE zdrojem novým ve smyslu § 77 odst. 4 energetického zákona a neřeší návaznost stavebního záměru, pokud se týká výstavby nového zdroje a odpojení budovy od zdroje SZTE. Stěžovatelka tvrdí, že stavební povolení nezajišťuje, že odpojení od SZTE proběhne před zahájením výstavby nového zdroje, resp. před zahájením jeho provozu, takže je namístě aplikovat § 77 odst. 4 energetického zákona. Takové tvrzení není ničím podloženo, naopak je v projektové dokumentaci dostatečně jasně uvedeno, že výzva k uzavření armatur SZTE bude učiněna před zahájením montážních prací na propojování. Zároveň dokumentace uvádí, že v rámci instalace nového zdroje tepla dojde k odpojení topného systému od stávajícího přívodního potrubí, hrdla budou zaslepena, a to bez dotčení zařízení pro vytápění SZTE. Stavební povolení zavazuje stavebníka dodržovat projektovou dokumentaci a zakazuje provádět případné změny bez předchozího povolení stavebního úřadu.

[28] Důvodná není ani námitka nedostatečného zjištění vlastnického rozhraní na budově. Žalovaný na str. 7 napadeného rozhodnutí uvedl, že stěžovatelka spornost vlastnictví původně nenamítala, ačkoli jí musel být již během prvostupňového řízení s ohledem na

podané námitky dostatečně znám stav věci, přičemž projektová dokumentace nevzbuzuje pochybnosti o tom, že zařízení SZTE ve vlastnictví stěžovatelky nebude stavbou dotčeno. Stěžovatelka tuto neurčitou námitku uplatnila až v odvolání, aniž by své tvrzení nějak doložila konkrétní úvahou či odkazem na jiný důkaz. Stavební úřad podle žalovaného vlastnictví majetku dotčeného stavbou standardně ověřil. Stěžovatelka v odvolání tvrzení stavebního úřadu nijak konkrétně nezpochybnila. Krajský soud dospěl k závěru, že z rozhodnutí obou správních orgánů je zřejmé, jaký skutkový stav pokládaly za rozhodný, a obecné a ničím nepodložené tvrzení stěžovatelky nebylo schopno vzbudit důvodnou pochybnost o vlastnictví rozvodů v místě napojení nového zdroje vytápění. NSS se s tímto posouzením ztotožňuje.

[29] Stěžovatelka rozporuje dostatečnost doložení vlastnictví stavebníkem poukazem na stáří projektové dokumentace z roku 2018. Odkaz na stáří projektové dokumentace z roku 2018 není sám o sobě dostatečným zpochybněním prohlášení stavebníka o jeho vlastnickém právu. Stěžovatelka ve zbytku argumentace v rámci této námitky znovu používá jen neurčitá a obecná tvrzení bez bližší konkretizace. Správní orgány, i vzhledem k procesní pasivitě stěžovatelky v prvostupňovém řízení, zjistily skutkový stav v tomto rozsahu dostatečně. Na tomto závěru nic nemění ani tvrzení stěžovatelky, že jí bylo upřeno právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu, neboť tato námitka je nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., protože ji stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem, ač mohla. Ostatně v žalobě stěžovatelka závěr žalovaného o své procesní aktivitě v prvostupňovém řízení rozporovala tvrzením, že již v námitkách ze dne 13. 10. 2021 na nedostatečné zjištění vlastnického práva poukazovala. Vzhledem k výše uvedenému NSS neprovedl důkazy stavebním povolením k rozvodnému tepelnému zařízení umístěnému na budově č. p. YE v k.ú. L. a na pozemku dotčeném stavbou a také stavebním povolením k budově L., č.p. YA, YB, YC, YD, postavené na p.č. XA, XB v k.ú. L. a kolaudačními rozhodnutími k nim. Stěžovatelka uvádí, že z těchto důkazů lze ověřit její tvrzení, nicméně vzhledem k tomu, že žádná konkrétní tvrzení (vyjma odkazu na stáří projektové dokumentace) neučinila, nedisponují tyto důkazy vypovídací potenci.

[30] Nebyl ani důvod k doložení souhlasu stěžovatelky podle § 184a odst. 1 stavebního zákona, neboť její vlastnické právo k SZTE nebude povoleným stavebním záměrem nijak dotčeno, demontáž součástí SZTE, které jsou v jejím vlastnictví, není předmětem stavebního povolení a stavební úprava (nový způsob vytápění) nebude využívat SZTE v jejím vlastnictví. Stavebník tedy nerealizuje změnu dokončené stavby, která by jakkoliv využívala nemovitou věc ve vlastnictví stěžovatelky. Není tedy důvodu vyžadovat k vydání stavebního povolení souhlas stěžovatelky podle § 184a odst. 1 stavebního zákona. Takový souhlas je zjevně vyžadován pouze po vlastnících pozemku či stavby, na nichž či v nichž má být stavba provedena. Stěžovatelčina SZTE to v tomto případě není.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[31] Stěžovatelka se svými námitkami neuspěla. Nejvyšší správní soud nezjistil ani žádný důvod pro zrušení napadeného rozsudku z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl tedy kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

pokračování

[32] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2024

Eva Šonková
předsedkyně

s
e
n
á
t
u